

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔

ใช้เครื่องมือมนุษย์เราให้ดี

ตั้งแต่วันเกิดอุบัติเหตุมาแล้วหุดับเลยนะ จากนั้นมาเลยกลายเป็นอ้อแล้วเป็นตึง เตี้ยนี้รู้สึกว่ามันหนักกับไม่หนักกำลังรบกัน คงฝ่ายหนักจะได้ชัยชนะละ ใช้มันไป ๆ อย่างนั้น นี่เรียกว่าเครื่องมือ เครื่องมือใช้ทำประโยชน์ ทำประโยชน์ก็ได้ ทำโทษก็ได้ จากเครื่องมือนี้ เหมือนกับมิดเรานี้ เอาไปฟันฟักแฟงแดงโมมากินก็ได้ ฟันหัวคนก็ได้ นี่เครื่องมือ เหมือนกับมิดเรานี้ เพราะฉะนั้นท่านถึงสอนให้ใช้ความฉลาด ได้เครื่องมือมาแล้วนี่ พวกเรานี้เป็นเครื่องมือเป็นมนุษย์ ไม่ได้เหมือนเครื่องมือของสัตว์ เครื่องมือของสัตว์เขาใช้สะเปะสะปะตามภาษาของสัตว์ก็ไม่มีใครถือสิทธิ์สา นอกจากผิดถูกนั้นไม่เอียงกับผู้ใด สัตว์ทำผิดก็ผิด สัตว์ทำถูกก็ถูก

สำหรับมนุษย์เรารู้บาปบุญคุณโทษอยู่แล้ว ควรจะนำเครื่องมือนี้มาใช้ให้ดี เครื่องมือนี้ได้จากบุญจากกุศลมาเป็นเครื่องมือของมนุษย์ ถ้าได้จากบาปจากกรรมก็เป็นเครื่องมือของเปรตของผีของสัตว์ประเภทต่าง ๆ นี้ออกมาจากบาปจากกรรมที่เจ้าของเป็นผู้เอาเครื่องมือไปทำเอง และผลที่เกิดขึ้นจากความดีชั่วก็ย้อนเข้ามาหาเจ้าของ ผู้สั่งการคือใจ ท่านจึงเรียกว่ากรรมดีกรรมชั่ว พระพุทธเจ้าท่านสอนท่านไม่ได้สอนแบบหลับหูหลับตาสอนนะ หูตาแจ่มสว่าง ตานอกก็เห็นเหมือนเราทั่ว ๆ ไป ตาภายในคือ จักขุญาณ หูทิพย์ก็มี หูธรรมดาก็มี หูธรรมดาเหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ นี้ก็มี

อย่างธรรมดามันบอด ๆ หนัก ๆ ไปอย่างหูหลงตาบวมนี้ ไปโดนอุบัติเหตุ เข้า เลยเตี้ยนี้จากนั้นหุดับ เครื่องมือเสียแล้ว จากนั้นก็หุดึงหูอ้อ เตี้ยนี้กำลังอยู่ในขั้นตึงขั้นอ้อ ขั้นดีคงไม่มีหวังแหละ ยกธงขาวให้พวกมิดตื้อไปเสียเลย หูอ้อ นั้นละเครื่องมือ เราเกิดมาเราก็กเกิดมาด้วยบุญด้วยกรรม ได้เครื่องมือมาแล้วให้พาไปทำความดีงาม ถ้าทำความดีงามแล้วเครื่องมือนี้จะส่งเสริมเราให้เป็นคนดีคนดี มีความสุขความเจริญ มีบุญมีกุศล มีอำนาจวาสนาสูงขึ้น ๆ โดยลำดับ จากเครื่องมือนี้เป็นเครื่องส่งเสริม ถ้าทำไม่ดีเครื่องมือนี้กดถ่วงและทำลายตัวเองได้ เหมือนอย่างที่ว่ามิดนี้แหละ ฟันฟักแฟงแดงโมหรือมาฟันหัวเจ้าของก็ได้ ถ้าเจ้าของโง่ก็เสียเพราะเครื่องมือทำ เครื่องมือเจ้าของเองนั่นแหละ

เกิดมาเป็นมนุษย์เราจึงควรมีศาสนาเป็นอย่างยิ่ง เครื่องพร้าสอน แต่ศาสนานี้มีหลายศาสนา ในครั้งพระพุทธเจ้าก็มีศาสนามากมายเหมือนกัน เวลาสุภัททพราหมณ์ไปทูลถามปัญหาพระพุทธเจ้า สุภัททพราหมณ์นั้นเป็นพวกอริยะเหมือนกัน พระพุทธเจ้าเป็นพวกอริยะ พราหมณ์คนนั้นแกก็เป็นอริยะ คือเขาถือพวกอริยะ พวกแพศย์ พวก

ศูทร พวกคนจัณฑาลเป็นชั้น ๆ แต่พราหมณ์คนนั้นแกล้งเป็นจำพวกอริยะ เป็นจำพวกเดียวกับพระพุทธเจ้า แต่ถือทิฐิมานะว่าพระพุทธเจ้าแม้จะเป็นพวกอริยะชั้นอริยะด้วยกันก็ตาม แต่เป็นรุ่มหลาน ๆ เรา ไม่สมควรที่เราซึ่งเป็นพราหมณ์แก่สูง อริยะชั้นสูงจะไปถามปัญหาพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นเพียงสิทธิ์ธรรมาศกามาเป็นพระพุทธเจ้า ยังเป็นรุ่มหลานเราอยู่ ไม่สมควรจะถามปัญหา

ก็คือทิฐิมานะความสำคัญว่าตนสูง สูงด้วยวัย พราหมณ์นั้นเป็นเสมอกันกับพวกอริยะ แต่วัยนั้นสุภัทพราหมณ์เป็นคนแก่ พระพุทธเจ้าเป็นคนหนุ่ม หนุ่มก็จนกระทั่งถึง ๘๐ แล้ว คนนั้นยังเลย ๘๐ อีก ยิ่งแก่กว่าพระพุทธเจ้าอีก ครั้นสุดท้ายแล้วหมดหวังถือทิฐิมานะว่าเราเป็นคนแก่ เป็นคนมีความรู้ความฉลาดอะไรก็แล้วแต่จะตีความหมายไปเพื่อฆ่าตัวเองในทางไม่ดี พอตีวันนั้นเป็นวันที่พระพุทธเจ้าจะเสด็จมาปรินิพพานที่กรุงกุสินารา วาระนี้เป็นวาระสุดท้าย เราถือว่าเป็นพราหมณ์เป็นอริยะแก่กว่าพระสิทธิ์ธรรมาศกามา นี่ท่านก็จะมานิพพานแล้ว เราจะถามเมื่อไรก็ติดกับทิฐิมานะของเรา วันนี้ถ้าเราไม่ถาม ทิฐิมานะก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่เรา นอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อเราเท่านั้น

เรื่องวัยเรื่องอะไรแก่ก่อนนั้นสำคัญอะไร เด็กเกิดที่แรกก็เป็นเด็กอ่อน ต่อมาเป็นเด็กแก่ ต่อมาเป็นผู้ใหญ่เฒ่าแก่ชรา นี้เราควรจะไปถามท่าน ท่านก็แก่แล้ว ถึงเราแก่กว่าท่านสูงกว่าท่าน สูงพุดง่าย ๆ ก็ว่าสูงเพื่อจะตายเร็วกว่าท่านนั่นเอง เลยไปทูลถามปัญหา นี้ละเข้ากันในจุดที่ว่าศาสนา ไปทูลถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องศาสนา ไม่ทราบจะถือศาสนาอะไรเวลานี้ ศาสนาเต็มบ้านเต็มเมือง ใครก็ว่าศาสนาของใครดี ๆ พระพุทธเจ้าทรงรับสั่ง อย่าถามเรามากนะ ท่านไม่กระทบกระเทือนกับศาสนาใดเลย ศาสนาอะไรมีมากมีน้อยก็ตาม ให้ถือเอาหลักความจริงคือว่า ถ้าศาสนาใดมีอริยสัง ๔ มีมรรค ๘ คือ สัมมาทิฐิ เป็นต้น ศาสนานั้นแลเป็นศาสนาที่ทรงมรรคทรงผล เป็นศาสนาเพื่อยังบุคคลผู้ปฏิบัติได้เต็มที่เต็มฐาน ถึงพระนิพพานได้ไม่ต้องสงสัย

การบอกศาสนาเรื่องนั้นเรื่องนี้ตามที่ถามนั้นเวลาเราไม่พอ เพราะวันนี้เราจะมาตายที่นี้ท่านบอก จากนั้นไปถึงเวลาเราตาย เราจะทำประโยชน์ให้โลกเป็นระยะ ๆ เวลาเราจะไม่พอ จึงขออธิบายให้ฟังเพียงย่อเท่านี้ ทรงชี้แจงถึงเรื่องมรรค ๘ ให้ฟัง สัมมาทิฐิ สัมมาสังกัปปนี้ทางตรงแนวต่อพระนิพพาน อริยสัง ๔ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค นี้ก็ทางตรงแนวต่อนิพพาน ให้ปฏิบัติตามทางที่เราตถาคตสอนแล้วนี้เกิด เธอจะได้สำเร็จมรรคผลนิพพานรวดเร็วในคืนวันนี้ นั่นซึ้งไปแล้วนะ สำเร็จคืนวันนี้เป็นปัจฉิมสาวกของตถาคต เวลาตถาคตตายนี้จะตายในคืนวันนี้จวนสว่าง บอกไว้เลย แล้ว

พรหมณ์คนนี้ก็จะได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาในระยะเดียวกัน เอา อานนท์ บวชให้โดยด่วน

รับสั่งให้พระอานนท์บวชให้โดยด่วน พอบวชแล้วอย่ามากังวลวุ่นวายกับเรื่องความเป็นความตายของเรา ซึ่งมีอยู่ทั่วโลกไม่ตอดอยากขาดแคลนอะไรเลย แต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมที่จะยังตนให้ถึงมรรคถึงผลนี่ตอดอยากมาก ศาสนาที่จะสอนให้ถูกต้องกับทางเดินของมรรคของผลนี้ก็มีน้อยมาก แทบว่าไม่มี วันนี้เหมาะแล้ว ศาสนาเราก็นำสอนให้แล้ว มรรค ๘ อริยสัจ ๔ ให้ไปบวช แล้วให้พิจารณาอริยสัจ ๔ นี้ อย่ามากังวลกับเรื่องตายของเรา เรื่องตายของเราเป็นเรื่องตายของเธอนั้นเหมือนกันนั่นแหละ แต่เวลานี้เธอยังมีโอกาสที่จะบำเพ็ญธรรม ให้รับบำเพ็ญในคืนวันนี้ ให้ได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันต์ขึ้น เป็นปัจฉิมสาวกของเราตถาคตวันนี้

ไปบวชก็บำเพ็ญสมณธรรมในคืนวันนั้น เพราะพระองค์บอกไม่ให้นำยุ่งกับพระองค์ ให้นำยุ่งกับอริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค อยู่ในตัว ซึ่งมีทั้งธรรมมีทั้งกิเลสอยู่ในนั้น แยกแยะกันให้ได้สัดได้ส่วน จะบรรลุมรรคผลนิพพานในคืนวันนี้ พอถึงเวลาพระพุทธรูปก็ปรินิพพาน ทางนั้นก็บรรลุธรรมปั้ง นี่เรื่องศาสนามีหลายศาสนา ศาสนาพุทธของเราเป็นศาสนาชั้นเอก ถ้าเกิดมา หนึ่งไม่ได้พบ สองพบแล้วไม่สนใจ ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

นี่เราทั้งได้พบได้เห็นทั้งได้ยินได้ฟังอรรถธรรมพระพุทธรูปเจ้า จึงควรนำเข้าไปพรา้สอนจิตใจของเรา ซึ่งเต็มไปด้วยความสกปรกโสภมคือกิเลสตัณหาประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นเหมือนกับมูตรกับคูอยู่ในหัวใจ ให้ชำระล้างออกด้วยอรรถด้วยธรรมซึ่งเป็นน้ำที่สะอาด ตัดกายวาจาใจของตนให้เป็นของดีของดี เครื่องมือที่เรานำมาใช้ก็เป็นเครื่องมือที่เป็นมงคลแก่ตัวของเรา นี่ละเกิดมาเป็นมนุษย์ได้เครื่องมือที่ดีมาแล้วให้นำไปใช้ในทางที่ถูกที่ดี ก็จะเป็นประโยชน์แก่เรา วันนี้พูดเพียงแค่นี้ก่อน

ตามปกติวัดนี้จะไม่ให้มีงานภายนอกเลยนะ การก่อสร้างอะไรนี้เราไม่ให้มีเลย แต่เมื่องานเกี่ยวกับชาติบ้านเมืองมีขึ้นมา ประกอบกับเราก็เป็นผู้นำพี่น้องชาวไทยเราเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของเราแล้ว งานก็เริ่มมีขึ้น หน้าวัดเรากำแพงนั้น เวลานี้กำลังจะสร้างศาลาใหญ่ขึ้นมา ลูกศิษย์ลูกหาเขามาขอ แต่ก่อนเราก็ไม่สนใจจะสร้าง ทีนี้เวลามีความจำเป็นกับประชาชนทั่วทั้งประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เลยตกลงให้เขาสร้าง กำแพงศาลาหลังใหญ่หลังหนึ่งจะขึ้นที่หน้ากำแพงวัด ความยาว ๖๐ เมตร ความกว้าง ๓๐ เมตร แต่เราจะสร้างให้เป็นโล่ง ๆ นะไม่ได้สร้างเป็นชั้นเป็นห้องเป็นหับ สร้างเป็นโล่ง เวลาที่มีการม็องก็เข้านั่นเลย เสร็จพิธีแล้วก็เลิกไปเลยโล่งไปเลย

เพราะพิจารณาแล้วความลำบากลำบากเวลาฟ้าตกฝนลง โอ๊ย ลำบากมาก ตกลงทางลูกศิษย์ลูกหามีบริษัทกระทิงแดง เป็นต้นเป็นหัวหน้ามาขอสร้างเราก็เลยอนุญาตให้เลย กำลังจะเริ่มสร้าง ปกติวัดนี้ไม่ให้มีงานนะ ให้มีแต่งานเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา ส้ารวมกายวาจาใจ ส้ารวมจิตส้ารวมสติให้ดี จิตใจซึ่งเป็นบ่อแห่งข้าศึกเป็นพินเป็นไฟ มันจะเกิดขึ้นที่ใจ ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาซึ่งเป็นพินเป็นไฟ จะเกิดขึ้นที่ใจ สติธรรมปัญญาธรรมจับเข้าไป ชะเข้าไปล้างเข้าไปให้สะอาดตลอดเวลา ไม่ว่าสิ่งใดเมื่อได้รับการบำรุงรักษาแล้ว สิ่งนั้นย่อมเจริญรุ่งเรือง นี่จิตใจของเราเมื่อได้รับการบำรุงรักษาด้วยอรรถด้วยธรรมแล้ว ย่อมเจริญด้วยศีลด้วยธรรมแล้วมีความร่มเย็นเป็นสุข

ถ้าไม่รักษาสิ่งที่เป็นภัยก็เข้ามาราวีทันทีและทำลาย ความโลภ ความโกรธ ความหลง นี่ง่ายมากที่จะเข้าทำลายสัตว์โลก เมื่อไม่มีธรรมเป็นเครื่องกั้นกางแล้วเสียเท่านั้นทั้งนั้นแหละ ใครจะได้ทำจากมันไม่มี มีแต่เสียทำให้กิเลสทั้งนั้น วัดนี้จึงต้องได้ใช้การบำเพ็ญภาวนา สำหรับวัดนี้มีทั่วประเทศไทยนะพระ ทุกภาคอยู่นี้หมด มาตั้งเดิมตั้งแต่เริ่มสร้างวัด เรารับพระทุกภาค ๆ มาประจำเลย เพราะคิดเห็นว่าส่วนมากท่านมาจากที่ต่าง ๆ ภาคต่าง ๆ เวลามาอบรมได้พอสมควรแล้ว ท่านมักจะกลับไปถิ่นฐานบ้านเรือนของท่าน แล้วท่านจะได้นำเหล่านี้ไปทำประโยชน์ ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงรับให้ทั่วถึงหมดเป็นประจำ วัดนี้จึงมีพระอยู่ทั่วประเทศไทยเป็นประจำไม่ขาด ทุกภาคอยู่นี้

การแนะนำสั่งสอนก็สั่งสอนแบบตถาคตสั่งสอนพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลายนั่นเอง ถ้าเป็นแบบครว้เรือนก็เรียกว่าเราสั่งสอนแบบพ่อแม่กับลูก มีอะไรถึงกันหมด ในครอบครัวนี้มีอะไรตกเข้ามานี้เป็นอันเดียวกันหมด ๆ ในวัดนี้อะไรตกเข้ามาเป็นอันเดียวกันหมด พระเณรมีจำนวนมากน้อยเหมือนลูกสมภาร มีอะไร ๆ ถึงกันหมดเลย การแนะนำสั่งสอนเน้นหนักทางด้านจิตตภาวนา งานอื่นไม่ให้ทำ เพราะงานเหล่านั้นไม่เหมาะสมกับงานของพระผู้มาชำระกิเลส ถ้าเป็นงานชาวโลกชาวสงสารเขานั้น มันสมควรมันเข้ากันได้ธรรมดา แต่สำหรับงานของพระที่จะมาชำระกิเลส เองงานก่อสร้างยุ่งเหยิงวุ่นวายรบกวนต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องนี้ เป็นงานสั่งสมกิเลสขึ้นมา สั่งสมความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ดีไม่ดีก่อวุ่นประชาชน เลยกลายเป็นศาสนาชาวบ้านกวนเมืองไป

ถ้าเป็นศาสนาพระพุทธเจ้าโดยแท้จริง สำหรับพระที่จะมาทรงไว้เพื่อปฏิบัติแล้วจะไม่กวนใคร ก็มีตั้งแต่กับกิเลส กิเลสมันชอบกวนบ้านกวนเมือง เราก็เข้ากวนกิเลสซีให้กิเลสพินาศฉิบหาย กวนบ้านกวนเมืองก็ไม่กวน กวนตัวเองก็ไม่กวน ผาสุกเย็นใจคือคนไม่มีกิเลสกวนใจ เช่น พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน ไม่มีกิเลสตัวใดเข้าไปกวนใจท่านเลย ท่านสบาย พวกเราเรียกว่าเทียบกันปั๊บแล้ว ไม่มีอะไรเกินพวกเราที่

เป็นคลังกิเลส ซึ่งกิเลสกวณใจบีบบี้สไฟตลอดเวลา มันเข้ากันไปอย่างนั้นนะ มันตรงกันข้ามไปเลย

เพราะฉะนั้นจึงต้องสอนให้รู้จักดีจักชั่ว ใจเป็นรากฐานสำคัญมากในชีวิตของคน และสัตว์ ใจเป็นรากฐานสำคัญ ใจนี้ไม่เคยมีป่าช้าในที่ไหน ๆ แต่ร่างกายมีทั่วไป ตายที่ไหนเป็นป่าช้าที่นั่น สัตว์ตายที่นี่ก็เป็นป่าช้าที่นี่ คนตายที่นี่ก็เป็นป่าช้าที่นี่ แต่ใจไม่มี ใจดวงนี้เป็นธรรมชาติที่รู้ ๆ เข้าได้ทั้งฝ่ายกิเลส เข้าได้ทั้งฝ่ายธรรม ใจจึงเป็นภษณะของทั้งกิเลสและธรรม ด้วยเหตุนี้เองศาสนาจึงต้องมีมาเพื่อชำระฝ่ายกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกต่อตัวเองด้วยธรรมให้เป็นของสะอาดสะอาดแล้วผาสุกร่มเย็น ๆ ศาสนาจึงมีประจำโลกมาเรื่อย ๆ

แต่ศาสนามากต่อมากก็เป็นศาสนาของคนมีกิเลส มีผิด ๆ พลาด ๆ เป็นธรรมดา แต่ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาของผู้เลิศเลอสั้นกิเลส กิเลสไม่มีสอนอะไรถูกต้องทุกอย่างนั้นแหละ นี่พวกเราก็อยู่ในวงของพระพุทธเจ้า วงของศาสนาพุทธเรา เกิดมาได้พบพุทธศาสนาแล้วก็ให้ได้ยินได้ฟังให้ปฏิบัติ พระพุทธเจ้าสอนโลกให้มีความลุ่มจมเสียหายมีรายไหนบ้าง ไม่เคยมี พระพุทธเจ้าพระองค์ใดก็ไม่เคยมี สอนโลกเพื่อความลุ่มจมเสียหาย แล้วสัตว์รายใดที่ได้รับความลุ่มจมเสียหายเพราะพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์สอนก็ไม่เคยมี แต่เรื่องของกิเลสเสียมสอนนี้แหละไปหมด ไปที่ไหนแหละ ๆ

กิเลสสอนตรงไหนพินาศที่นั่น ความโลภไปที่ไหนกวาดต้อนไปหมด ความโกรธไปที่ไหนเป็นไฟไปที่นั่น ราคะตัณหาไปที่ไหนผัวมากเมียมากตลอด แล้วเอามากัดกันเหมือนหมา นี่ละถ้ากิเลสไปไหนเป็นอย่างนั้นนะ ถ้าธรรมไปไหนอย่างงู เมียเรามีแล้ว ผู้หญิงก็โลกมันมากที่ทวีป เอาเทวดามากี่มีอันเดียวกับผู้หญิงเมียเรานี่ ไม่ยุ่ง เราพอกใจกับเมียเราพอ นี่เด็ด ที่นี้ฝ่ายผู้หญิงก็เหมือนกัน ผู้ชายเต็มโลกเอาพระอินทร์พระพรหมมากี่ตาม ไม่ใช่ผัวของเราอย่างงู ไม่ยุ่ง ตัดบัพออกเลย ผัวของเราคนเดียวนี้พอแล้ว นี่คือธรรม เย็นสบาย ผัวเมียอยู่ด้วยกันผาสุกร่มเย็น ไปทำงานนอกบ้านในบ้านไม่มีปัญหาที่จะระแคะระคายซึ่งกันและกัน เพราะธรรมคุ้มครอง

แต่ถ้าให้กิเลสเอาไปแล้วถลึงไปเลย กลับมานี้ โอ้ย หน้าซีดมาเลย เมียก็ซีด ผัวก็ซีด เดี่ยวกัดกัน เห็นไหมละกิเลส นี่ละมันตัวสกปรก เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ชะได้ล้างมัน เราเป็นชาวพุทธขอให้มีความสุขดี อันนี้เป็นสำคัญมากนะ เราอย่าเอาสมบัติเงินทองข้าวของมาเป็นเครื่องวัดเครื่องตวงเรื่องความสุขความเจริญความผาสุกร่มเย็นใจยิ่งกว่าธรรมเป็นเครื่องวัดนะ ถ้าธรรมอยู่ที่ไหนเย็นหมด ถ้ากิเลสอยู่ที่ไหนร้อนทั้งนั้นเป็นพินเป็นไฟ จึงต้องมีธรรมประจำใจ มีศาสนาประจำใจ

เช่นอย่างเราอยู่ในบ้านในเรือนครอบครัวนี้ ผัวเมียจะต้องเป็นทั้งคู่ฟุ้งเป็นฟุ้งตายคู่บารมี ทั้งคู่ข้าศึกศัตรูคู่กรรมคู่เวรต่อกันถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรก ถ้ามีธรรมเข้าแทรกเป็นคู่ฟุ้งเป็นฟุ้งตายฟุ้งบารมีกันแล้วผาสุกร่มเย็น ปรารถนาต่อกันไปตั้งกับตั้งกลับจนได้เป็นพระพุทธเจ้า เหมือนพระนางพิมพากับศาสดาของเรา ท่านฟุ้งเป็นฟุ้งตายกันตลอดมา เป็นพระพุทธเจ้าเป็นศาสดา พระนางพิมพาก็บรรลุธรรมพ้นทุกข์ไปด้วยกัน นั่นละธรรมต่อธรรมไปด้วยกัน เสริมส่งถึงที่สุด ถ้ากิเลสกับธรรมไปด้วยกันรอบไปตามสายทาง ดีไม่ดีมีแต่กิเลสพาจมเลย ใช้ไม่ได้นะ ให้พากันชำระสะสางทุกคน ๆ

ศาสนาเป็นที่ให้ความร่มเย็นแก่ชาวพุทธเราไม่ว่าที่ใด ๆ ตั้งบ้านตั้งเรือนที่ไหนต้องมีศาสนาที่นั่น มีวัดมีวามีครูบาอาจารย์คอยแนะนำสั่งสอนให้ความร่มเย็น ถ้าปราศจากแล้วก็เหมือนสัตว์ตัวหนึ่ง ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย เราเกิดมาพบพุทธศาสนา บ้านเรือนเราทุกแห่งมีวัดมีวามีครูบาอาจารย์คอยแนะนำสั่งสอน ให้เรานำไปประพฤติปฏิบัติกำจัดตัวเองนะ วันนี้พูดเป็นพักที่สองแล้ว เอาแค่นี้ก่อน ใครมีข้อข้องใจอะไรให้คุยกัน

(คณะผู้พิพากษาจากจังหวัดต่าง ๆ มารอบนมัสการ) ตั้งมาเยี่ยมธรรมดาหรือมีอะไร ผู้พิพากษานั้นเป็นหัวใจของโลก คือผู้ที่จะเรียนเป็นทางผู้พิพากษานี้ต้องเป็นธรรม อย่างนั้นจึงว่าหัวใจของโลกอยู่กับผู้พิพากษา สำคัญอยู่นี้ ถ้าผู้พิพากษาใกล้ชิดติดพันกับบรรดากับธรรมแล้วยิ่งแน่นหนามั่นคงเข้าไปในความตายใจของพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศเขตแดน นี่สำคัญ เหมือนได้พ่อได้แม่ พ่อแม่กับลูก พ่อแม่จะไปทุจริตกับลูกไม่มี มีแต่ลูกมันลอกมันเลิกมันลากพ่อแม่เรื่อยนะ พ่อแม่ที่ไปลอกไปเลิกไปลากลูกไม่คอยมีนะ ผู้พิพากษาก็ต้องเป็นอย่างนั้น เหมือนพ่อเหมือนแม่คนภายในประเทศ นี้ร่มเย็น เป็นผู้ให้ความเป็นธรรม เหมือนพ่อแม่กับลูก พ่อแม่ให้ความเป็นธรรมต่อลูกตลอดไป นอกจากลูกมันชอบลอกชอบเลิกชอบลากเข้าใจไหม

เป็นยังงี้ลูกในธรรมท่านมีเอาไว้ อภิชาติบุตร ลูกดีกว่าพ่อกว่าแม่ เช่น พระพุทธเจ้าและสาวกอรหันต์ พระพุทธเจ้าก็ไปสั่งสอนพระราชบิดาจนถึงขั้นพระอรหันต์ด้วยกัน บรรดาพระสาวกเวลาบวชแล้วก็สั่งสอนบิดามารดา ได้มรรคได้ผลได้เป็นคุณงามความดีขึ้นมา นี้เรียกว่าลูกดีกว่าพ่อกว่าแม่เข้าใจไหม คือดีด้วยคุณธรรม แต่เรื่องลูกจะขึ้นไปอยู่บนฟ้า แล้วถามว่าพ่อของแกอยู่ไหน ถ้าพ่ออยู่อย่างนี้ก็จะซี้ลงมาที่นี้ ลูกจะอยู่ไหนก็ต้องซี้ลงมาที่นี้ พ่อสูงกว่าเสมอ เข้าใจไหม นี่เรื่องพ่อเรื่องแม่กับลูก

เรื่องชื่อเรื่องนามสมมุตินี้ คำว่าลูก ๆ นี้จะไปอยู่บนเมฆก็ต้องต่ำกว่าพ่อกว่าแม่ เหมือนกับภูเขาทั้งลูกจะสูงขนาดไหนก็สูงเถอะนะ มันไม่ได้สูงกว่าฝ่าเท้าของเรา เราเหยียบหัวมันไปเลย อันนี้พ่อแม่ของเราที่สูงอย่างนั้นแหละ นี่สูงอันหนึ่ง สูงอันเป็นคุณ

ธรรมคือว่า ลูกดีกว่าพ่อกว่าแม่อย่างพระพุทธเจ้าพระสาวก ท่านสั่งสอนพ่อแม่ท่านให้เป็นบุญเป็นคุณ นี่อันดับหนึ่ง อภิชาติบุตร เรียกว่าบุตรที่มีคุณธรรมดีกว่าพ่อกว่าแม่

อันดับสอง อนุชาติบุตร คือบุตรที่เดินตามร่องรอยของพ่อของแม่ จาริตประเพณีที่พ่อแม่พาดำเนินมายังไง ซึ่งถือว่าเป็นสิริมงคล เป็นชนบประเพณีอันดีงามแล้ว ลูกเต้าหลานเหลนเกิดขึ้นมา ถือเอาพ่อแม่เป็นคติตัวอย่าง ดำเนินตามแบบฉบับของพ่อแม่ นี่เรียกว่าเดินตามหลังพ่อแม่ สืบวงศ์สกุลพ่อแม่ให้เป็นความผาสุกร่มเย็นแน่นหนา มั่นคงต่อไป

บุตรที่สาม อวชาติบุตร คือบุตรต่ำบุตรเลวกว่าพ่อกว่าแม่ ถ้าเป็นข้อเทียบเคียงหมานะ หมานี้ ธรรมดาของหมาเวลาเขาปวดถ่ายเขาจะวิ่งเข้าไปในป่าไปถ่ายในป่า หมานี้เป็นหมาธรรมดา อีกหมาประเภทหนึ่ง ถ้าปวดถ่ายแล้วอยู่ในป่าก็วิ่งออกมาถ่ายที่หน้าของเรา ดีไม่ดีมันจะถ่ายใส่ถ้วยแกงเราอีกด้วยซ้ำ นี่อวชาติบุตร พวกนี้บุตรทำลายพ่อแม่ บุตรนี้เรียกว่า ลอก เลิก ลาก คือบุตรประเภทลอกก็มี เลี้ยงไม่มีวินโต มาลอกพ่อแม่เรื่อย ลอกเรื่อย ๆ ลอกพ่อลอกแม่เรื่อย พ่อพ่อแม่ไม่มีอะไรจะให้แล้วเลิก ไม่ถือเป็นพ่อเป็นแม่ต่อไป แล้วมันไม่มีที่อาศัยก็ไปหากินหากินหาขโมยเขา เขาจับใส่คุก อย่างน้อยเป็นผู้ต้องหาแล้วก็จับเข้าใส่คุก พ่อแม่สงสารก็ไปเยี่ยมลูก นี่เรียกว่าลอกพ่อแม่เข้าไปอีกเข้าใจไหม ลูกมันหลายประเภท

อภิชาติบุตรเป็นลูกที่เลิศเลอกว่าพ่อกว่าแม่ อนุชาติบุตรเป็นลูกที่สืบวงศ์สกุลของพ่อของแม่ให้แน่นหนาถาวรสืบต่อไป อวชาติบุตรเป็นลูกที่ประเภทฉีใส่ถ้วยแกงถ้วยอะไรโปรดได้ทุกอย่าง เหล่านี้พวกลอกพวกเลิกพวกลาก เราเป็นลูกประเภทไหนให้ถามตัวเองนะ เราเกิดมามีพ่อแม่ทุกคนต้องไปถามตัวเองซิ มันบกพร่องตรงไหนให้รีบแก้ไขตัวเอง ก็จะเป็นลูกที่ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ เป็นสามพักแล้วนะ เอาละพอ

วันนี้ได้แสดงธรรมให้เป็นที่ระลึกนะ ให้ได้ข้อคิดทุกคน ๆ พวกลูกก็ให้ได้คิด พวกลอกก็ให้ได้คิด พวกลากก็ให้ได้คิด พวกเลิกก็ให้ได้คิดทุกคน ต่อไปนี้จะให้พรทั่วหน้ากัน

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd